

hvorledes han faae de samme Maskiner, de samme Redskaber, opstillede saa Skridt fra hinanden, men som vare forfærdigede af Jolk, der boede mange hundrede Mile fra hinanden, og omtrent samtidig vare komne paa den samme Lanke; og han spurgte da selv: hvorledes er det muligt, at Lovgivning eller Administration kan være retfærdig og tage billig Oensyn. Han mener, at der vel kunde have været en Tid, da Patenterne vare nyttige, men at nu, da Videnskaben var traadt i Industriens Tjeneste og er saa stærkt sammenknyttet med den, er den Tid forbi, og at nu ville Patenterne snarere hæmme end fremme Industrien. Man kunde maasse her bruge et Billede, der forekommer mig at være ret ophlydende, idet man kunde sammenligne Industrien og Videnskaben med 2 Skibe, Industrien med et Seilskib, der krydser op mod stærk Modvind, og Videnskaben med et Dampskib. Naar Dampskibet har indhentet Seilskibet og taget det paa Slæbetoug, saa vilde det jo være aldeles ufornuftigt, om Seilskibet vilde beholde sine Seil, som jeg sammenligner med Patenterne; de vilde tværtimod hæmme Fartens Istebetfor at fremme den, hvilket de derimod gjorde tidligere, forinden Dampskibet tog Seilskibet paa Slæbetoug. — Den store Vanskelighed, man har ved at være retfærdig, viser sig i den historiske Kjendsgjerning, at den samme Ting saa ofte er bleven opfundet af flere, og ofte næsten samtidig. Hvis man vilde spørge om, hvem der er Dampmaskinens Opfinder, da vilde Englænderne svare: Fulton eller Watt, Franskmandene vilde nævne Papin allerede fra det 17de Aarhundrede, og Spanien vilde maasse pege paa en Spanier, som opfandt noget Lignende i Carl d. 5tes Tid, i Barcelonas Gaan. Det gjælder om en Mængde Opfindelser, at de kun ere den sidste Krone, der er fat paa Bærket, saa at den, som har Navnet, i Grunden tidt har en meget ringe Fortjeneste. Man har brugt den Lignelse om Patenttagere, at de ere tidt ligesom Kapløbere, der have ladet sig bære paa Skulderen af Andre ind til tætt foran Maalet, og da pludselig ere sprungne ned, og saaledes have havt let ved med friske Kræfter at naae Maalet. — Jeg veed, at der er Jolk, der have brugt saa stærke Ytringer mod Patenter, at de have kaldt dem „Præmier for Plagiat“, og Andre kunne paavise, hvorledes man har udsponoreret og gjort sig skyldig i Noget, der er uæverdigt, for at komme paa Spor efter Et eller Andet, som man saa har tilegnet sig selv; og der er den uheldige Ting derved, at det industrielle Plagiat er lettere at gjøre, fordi det er vanskeligere at opdage. Endog den Mand, der har ført Patenternes Sag saa godt i det franske Deputeretkammer Philippe Dupin i 1844 siger: Hvorledes er det muligt at afgjøre, om virkelig en Opfindelse er ny, om den ikke muligvis allerede er gjort i en eller anden Fabrik eller hos en eller anden besteden ubekjendt Haand-

værker i det Dieblit, en Anden faar Patent derpaa. Jeg skal nævne nogle saa Exempler paa samtidige Opfindelser. — Det er bekjendt, at Fotografien oprindelig kaldtes Daguerreotypi efter Daguerre, som antages egentlig at have gjort denne Opfindelse i 1838; men denne Opdagelse eller det Væsentligste af den var gjort allerede i 1814 af en anden Franskmand ved Navn Niepce. Disse Mand fandt hinanden, forenede sig i 1826, og ved fælles Kræfter bragte de det til dette store Resultat. Det paastaas, at den samme Opfindelse skal være gjort samtidig i Amerika; men hvad der interesserede mig i høi Grad, var, hvad jeg fandt ved at gjennemlæse nogle Forhandlinger, der ere førte i det franske nationaløkonomiske Selskab i Paris den 5te Juni 1869, ved hvilken Veilighed Chevalier meddelte, at en ubekjendt fransk Bestillingsmand i et af Kontorerne havde gjort den samme Opfindelse som Daguerre omtrent paa samme Tid, og den Gang, da Daguerre fik sin Nationalbelønning, henvendte han sig til en høiere Fiançantsemedsmand. Sagen kom ikke videre, men at dette er sikkert, maa antages, ikke alene paa Grund af den Mand, som er Hjemmelsmanden for dette, men ogsaa, fordi der er en anden fransk Nationaløkonom, en af Brødrene Pasly, som bekræfter Chevaliers Udsagn. — Jeg skal nævne en anden Opfindelse, Skydebomuld, som blev opfundet i 1846 omtrent samtidig og selvstændig af enhver af de to Opfindere Böttger i Frankfurt am Main og Schönbein i Basel. Jeg skal endelig nævne Fremstillingen af kunstige Ødelstene, der samtidigt blev opfundet af Wohler og Deville. Endelig skal jeg nævne som et almindeligt Exempel: Symaskinen. Den skal have havt 10—20 Opfindere paa een Gang, som ikke vidste af hinanden, og som dog Alle leverede brugbare Maskiner. — Det er naturligvis nødvendigt ved en Sag som denne at holde sig til Udlandet, fordi man ikke har nogen Erfaring her i Landet. Jeg skal nu fremdrage et Par Udtalelser af en bekjendt Mand, som har været en Modstander af Patenter. Det var Tilfældet med en af de Mand, som have gjort nogle af de største Opfindelser, nemlig Benjamin Franklin. Han vilde ikke tage Patent paa nogen af sine Opfindelser, og han siger i den Anledning i et af sine Skrifter: „Efter som vi drage stor Fordel af Andres Opfindelser, bør vi være glade over at finde Veilighed til at være dem nyttige med vore, og vi bør gjøre det med Ødelmodighed.“ Der kunde maasse, naar man tænker paa Lysaflederen, som er hans mest bekjendte Opfindelse, spørges: Er det ogsaa en industriel Opfindelse? Er det ikke en videnskabelig Opfindelse? Der staa vi ved et nyt Spørgsmaal. Hvor vanskelig er det ikke at afgjøre, om det er en videnskabelig eller en industriel Opfindelse! Hvor er Grændsen, og i hvilke Tilfælde gjælder det altsaa om at lønne den Industri drivende eller Videnskabsmanden? Videnskabs-